

Довгожитель журналістського ремесла

У листопаді цього року годинник буття відрахував для Володимира Шишкова 85 років. Понад піввіку свого життя Володимир Никифорович присвятив журналістиці – день у день поринав у світ новин, подій та інформаційних повідомлень. У пошуках цікавого і дивовижного вздовж і впоперек з'їздив увесь євразійський континент – від Атлантичного океану до Тихого, від Закавказзя до Північного Льодовитого океану. Але найкращими роками життя без вагань називає період творчості в «Червоному прапорі».

Творчу натуру хлопця помітили ще у школі. Надії на щасливе життя та успішну кар'єру розтанули зі звісткою про початок війни. У 1944-45 роках працював в установах СРСР у Західній Європі. Згодом, як і десятки тисяч радянських людей, потрапив під жорна репресій. Постановою Особливої наради при Міністерстві держбезпеки СРСР «за зраду Батьківщині, приналежність до американської розвідки, антирадянську агітацію і пропаганду» Володимира Шишкова засудили до 25 років ув'язнення у спецтаборах. А через сім років постановою Верховного Суду його повністю реабілітували.

Після звільнення вступає до Казанського університету, паралельно працює кореспондентом, а згодом очолює відділ промисловості інтинської міської газети «Искра» (Республіка Комі). Де б не працював Шишков, його повсякчас тягнуло на Батьківщину. Повернувшись в Україну, працював власкором республіканської газети «Правда України» в Рівному. Потому два роки – заввідділом рівненської районної газети «Слово правди» (нині «Слово і час»). А в жовтні 1972-го Шишкова запросили на роботу в «Червоний прапор», де він очолив новостворений відділ інформації та міського життя.

Володимир Шишков завжди був у гущі подій. В його сімейному архіві досі зберігаються сотні пожовклих від часу вирізок із «Червоного прапора» – репортажі про залиття першого куба бетону під фундамент Рівненської АЕС, пуск першого тролейбуса на вулицях Рівного, відкриття зоопарку, нариси «широким планом» про видатних людей Рівненщини, критичні матеріали. Паралельно Володимир Никифорович очолював профком газети. Ветерани журналістики, яким пощастило працювати із Шишковим, в один голос стверджують, що такого непосидючого і всюдисущого голови профспілкового комітету до Шишкова у «Червоному прапорі» не було. Організація новорічних вогників, подорожі та колективні виїзди у вихідні стали невід'ємною частиною життя колективу «Червоного прапора». А ще завдяки його наполегливості багато працівників редакції в ті роки отримали квартири.

Відпрацювавши 12 років у редакції «Червоного прапора», Шишков не поспішав розлучатися із журналістикою, бо був обраний відповідальним секретарем обласної організації Національної спілки журналістів. Цій роботі він присвятив понад 25 років. Та й досі залишається активним членом секретаріату обласної організації НСЖУ. Досі, як і раніше, випромінює бадьорість, залишається надзвичайно інтелігентною людиною, яскравою особистістю.

Сергій ТАБАКОВ,
кореспондент газети «Вісті Рівненщини»